

gå i rettens sanktionsvalg og straffastsættelse. Dette er også forekommet under den nuværende forsøgsordning, hvor retten i en voldssag har afsagt en betinget dom under henvisning til den tiltaltes deltagelse i konfliktråd.

Fra maj 1998 og frem til udgangen af 1999 har der været gennemført mægling i konfliktråd i 38 sager mod i alt 4 sager under den tidligere forsøgsordning. I samme periode har mæglerne desuden arbejdet med 79 andre sager, som af forskellige årsager ikke kom i konfliktråd, f.eks. fordi en af parterne sagde nej, parterne havde selv løst konflikten, eller mæglerne kunne ikke komme i kontakt med parterne.

De fleste mæglings i konfliktråd har indtil nu drejet sig om voldssager, men der har også været sager om bl.a. hærværk, biltyveri, indbrud, blufærdighedskrænkelser og røveri. Ifølge mæglerne har flere gerningsmand været berusede på gerningstidspunktet. Flere af voldsepisoderne er foregået i forbindelse med fester eller diskoteksbesøg.

I mange af mæglingserne har parterne aftalt, hvordan de skal forholde sig til hinanden fremover, f.eks. om de skal hilse på hinanden, hvis de mødes, eller om de skal lade være med at tale mere sammen. I de fleste af sagerne har den ene part givet en undskyldning, og den anden part har modtaget den. I nogle sager har parterne ønsket, at mægleren i aftalen skrev, at det var godt at mødes og få talt ud.

Nogle gerningsmænd har lovet at holde sig på rette vej i fremtiden, og i andre sager gik aftalen ud på, at gerningsmanden skulle prøve at ændre adfærd. I en enkelt sag er der truffet aftale om økonomisk erstatning, og i en anden, at parternes venner skulle orienteres om mæglingen for derved at forebygge eventuelle fremtidige hævnaktioner.

Politiet får kopi af aftalerne, hvis begge parter ønsker de. Der har dog været enkelte parter, som ønskede at beholde aftalen for sig selv.

Center for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) evaluerer løbende forsøget og der vil udkomme en evalueringsrapport efter forsøgets afslutning i 2002. Evalueringen består bl.a. af spørgeskemaundersøgelser og interviews af ofre og gerningsmænd samt mæglere og politifolk.

3. OFFERRÅDGIVNINGER

Et andet af de administrative initiativer, der i 1997 blev iværksat som led i styrkelsen af retsstillingen for ofre for forbrydelser, er etablering af et net af lokale offerrådgivninger, hvor der tilbydes ofre for forbrydelser støtte og vejledning af frivillige støttepersoner. Målet er, at der skal være en eller flere offerrådgivninger i hver politikreds.

Med inspiration fra den ordning, der findes i Sverige, hvor ofre for forbrydelser kan henvende sig til lokale offerrådgivninger – de såkaldte »brottsofferjourer« – udsendte Justitsministeriet den 25. juni 1998 en cirkulæreskrivelse til politiet om »Oprettelse af et net af lokale, frivillige offerrådgivninger i samtlige landets politikredse«.

Offerrådgivningerne skal ikke erstatte de muligheder, som i øvrigt findes for at få støtte, hvis man har været udsat for en forbrydelse, men skal derimod give et supplement til den rådgivende og støttende funktion, som politiet, andre institutioner og professionelle allerede yder. Hovedvægten i offerrådgivningernes indsats skal være den menneskelige kontakt til og samtale med ofret samt vejledning om de særlige støttemuligheder der findes, herunder af lægelig, psykologisk, social og juridisk karakter.

Ordningen følges og evalueres løbende bl.a. fra det centrale Offerrådgivningssekretariat under Rigspolicefen, som også har bistået politikredsene under etableringen.

Offerrådgivningssekretariatet foretog i 1999 en kvantitativ evaluering med status pr. 1. april 1999. På daværende tidspunkt havde 28 politikredse etableret en offerrådgivning, mens 12 andre kredse stod umiddelbart overfor at etablere en offerrådgivning.

Sekretariatet har netop taget initiativ til en fornyet kvantitativ evaluering af rådgivningerne, der forventes at foreligge til efteråret.

Der er i dag etableret offerrådgivninger i 51 af landets 54 politikredse.

4. ERSTATNING TIL OFRE FOR FORBRYDELSE

4.1. Tortgodtgørelse ved voldsforbrydelser mv.

På baggrund af bl.a. den kritik, der har været rejst af den begrænsede adgang til at yde torterstatning til ofre, blev der i 1997 i erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2, indført en adgang til at